

Δήλωση της Ιεράς Συνόδου της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας για την ψήφιση από τη Βερχόβνα Ράντα (Βουλή) της Ουκρανίας του νομοσχεδίου, που αποβλέπει στην εξαφάνιση της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας

Στις 22 Αυγούστου 2024 τα μέλη της Ιεράς Συνόδου της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στο πλαίσιο τηλεδιασκέψεως ενέκριναν το κείμενο της δηλώσεως που δημοσιεύεται κατωτέρω (Πρακτικά υπ' αριθμ.102):

Στις 20 Αυγούστου 2024 η Βερχόβνα Ράντα (σ.τ.μ. Βουλή) της Ουκρανίας υιοθέτησε σε δεύτερη ανάγνωση το νομοσχέδιο «Περί προστασίας του συνταγματικού καθεστώτος στον τομέα λειτουργίας των θρησκευτικών οργανώσεων», που επιτρέπει την απαγόρευση διά της δικαστικής οδού της λειτουργίας οιασδήποτε θρησκευτικών κοινοτήτων στο έδαφος της Ουκρανίας σε περίπτωση, που «είναι συνδεδεμένες» με κάποια θρησκευτική οργάνωση στη Ρωσία. Για την έκδοση σχετικής δικαστικής αποφάσεως αρκεί μια «θρησκευσιολογική γνωμάτευση», η οποία υπό τις συνθήκες «κυνηγιού μαγισσών» δύναται να παραποιηθεί.

Οι πρωτοστάτες και υποστηρικτές του νομοσχεδίου στην Ουκρανία – αξιωματούχοι του κράτους ανωτάτου επιπέδου, βουλευτές της Βερχόβνα Ράντα, ακροδεξιοί πολιτικοί και κοινωνικοί παράγοντες, εκπρόσωποι σχισματικών οργανώσεων και της Ουκρανικής Ελληνοκαθολικής Εκκλησίας (σ.τ.μ. ουνίτες) – δεν αποκρύπτουν ότι το νομοσχέδιο στρέφεται ευθέως κατά της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας, ότι ο σκοπός του νόμου αυτού είναι η διάλυση της ίδιας και όλων των κοινοτήτων της, είτε η καταναγκαστική μετεγγραφή τους σε άλλες θρησκευτικές οργανώσεις. Εκατοντάδες ιερές μονές, χιλιάδες κοινότητες, εκατομμύρια ορθόδοξοι χριστιανοί στην Ουκρανία θα τεθούν εκτός νόμου, θα χάσουν την παρουσία τους και τον τόπο προσευχής.

Κατά το διάστημα 2014-2023 η Ιερά Σύνοδος της Ρωσικής Εκκλησίας είχε κατ' επανάληψη τονίσει την πίεση στην Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία, που είχε αδιαμφισβήτητο χαρακτήρα κρατικής αντιθρησκευτικής πολιτικής. Η σημερινή υπερψήφιση του νόμου αποδεικνύει την αδυναμία του καθεστώτος, το οποίο καθ' όλη τη διάρκεια της πολιτικής του υπάρξεως συστηματικά, βήμα-βήμα επιδιώκει να αποδυναμώσει, να διχάσει και να διαλύσει την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία.

Ο Προκαθήμενος της Ρωσικής Ορθόδοξου Εκκλησίας επανειλημμένως αποτάθηκε στις οργανώσεις του συστήματος του ΟΗΕ, του ΟΑΣΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, τους ηγέτες των παγκοσμίων θρησκευτικών κοινοτήτων, καταθέτοντας την μαρτυρία του για τις διώξεις των πιστών στην Ουκρανία. Παρ' όλο που πολλοί εμπειρογνώμονες και οργανώσεις προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Δύση αναγνώριζαν την παραβίαση των δικαιωμάτων των πιστών της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας, τούτο δεν κατέστη εμπόδιο για την υιοθέτηση του νομοσχεδίου, που εξαφανίζει την ίδια την έννοια της ελευθερίας της συνείδησης και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Μόνιμο υπόβαθρο της πολιτικής διώξεων της Εκκλησίας αποτελεί η πολυετής συκοφαντική αντiekκλησιαστική εκστρατεία των ουκρανικών ΜΜΕ, που αποβλέπει στη δυσφήμιση της κανονικής Ορθοδοξίας, προκαλώντας και δικαιολογώντας τις αθρόες αρπαγές ιερών ναών, που χαρακτηρίζονται ως «εκούσιες μεταπηδήσεις». Αυτές οι καταλήψεις οργανώνονται από οπαδούς του σχίσματος και εξτρεμιστές εθνικιστές με την υποστήριξη των τοπικών Αρχών, μυστικών υπηρεσιών και οργάνων δημοσίας τάξεως. Κατά κανόνα, συνοδεύονται από βία, αθρόους ξυλοδαρμούς του κλήρου και των πιστών. Επιχειρούνται καταλήψεις και καταβάλλονται προσπάθειες αρπαγής των μεγαλύτερων ιερών μονών της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας με καταναγκαστική εκδίωξη των οικιστών τους.

Συνεχίζεται η απευθείας πίεση στην Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία, την ιεραρχία και τον ευαγή κλήρο της από τις ουκρανικές μυστικές υπηρεσίες. Εκτός των απειλών και του εκβιασμού, αυτή η πίεση εκδηλώθηκε με την άσκηση δεκάδων κατασκευασμένων ποινικών διώξεων και τις παράνομες καταδικαστικές αποφάσεις για πολιτικούς λόγους. Τελεί υπό περιορισμό, φυλακίσθηκε ή καταδικάσθηκε άδικα ολόκληρη ομάδα ιεραρχών και κληρικών της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας.

Σε σειρά περιοχών και οικισμών της Ουκρανίας οι τοπικές Αρχές απευθείας «απαγόρευσαν» τη λειτουργία της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, καταναγκαστικά «σφραγίζουν» τους ναούς της, εμποδίζουν την τέλεση ακολουθιών, παρανόμως αφαιρούν οικόπεδα, επί των οποίων έχουν χτιστεί ιερές μονές, ναοί και προσκυνήματα.

Έχοντας αποτύχει στην αποδυνάμωση της κανονικής Εκκλησίας στην Ουκρανία, έχοντας αποτύχει να κλονίσει την ενότητά της η τοπική κυβέρνηση πραγματοποίησε ένα βήμα προς την ευθεία απαγόρευσή της.

Ως προς το μέγεθος και τον κεντρικό χαρακτήρα του αυτό το μέτρο δύναται να υπερβεί όλες τις παλαιότερες ιστορικές διώξεις κατά της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένων των διωγμών της εποχής της Ουνίας της Βρέστης, και συγκρίνεται με θλιβερά ιστορικά προηγούμενα, όπως οι διωγμοί στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία της εποχής του Νέρωνα και του Διοκλητιανού, η λεγόμενη αποχριστιανοποίηση της Γαλλίας κατά τα χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης του 18^{ου} αι., η αθεϊστική καταστολή στη Σοβιετική Ένωση και η εξαφάνιση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας το 1960 από το καθεστώς του Ενβέρ Χότζα.

Το υπερψηφισθέν νομοσχέδιο δεν συνάδει με τις αντιλήψεις περί κράτους δικαίου, αποτελεί πολιτική διακήρυξη, που έχει σκοπό τη νομιμοποίηση την εξάλειψη της θρησκευτικής κοινότητας της πλειονότητας του πληθυσμού. Ο νόμος καθιερώνει κριτήρια, που επιτρέπουν τον προσδιορισμό μιας ομάδας προσώπων, η οποία σχετίζεται με την ταυτότητα του μέλους της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και την άσκηση σκόπιμης πολιτικής δίωξης εναντίον τους.

Με ιδιαίτερη πικρία είμαστε αναγκασμένοι να επισημάνουμε τον αρνητικό ρόλο του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου και των ομοφρόνων του ιεραρχών. Με τις μονομερείς, βεβιασμένες και αντίθετες στο πνεύμα των ιερών κανόνων ενέργειές τους μόνον επιδείνωσαν το εκκλησιαστικό σχίσμα στην Ουκρανία, αντί να το θεραπεύσουν. Η ηγεσία των αναγνωρισμένων από το Φανάρι σχισματικών με ιδιαίτερο μένος απαιτούσε την υιοθέτηση του νόμου για την απαγόρευση ουσιαστικά της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ενώ ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο οποίος παλαιότερα επιδοκίμαζε δημοσίως τις ποινικές διώξεις και συλλήψεις των ιεραρχών και κληρικών, σήμερα, σαν τους αρχιερείς Άννα και Καϊάφα, υποστήριξε ανοικτά τις ενέργειες των πολιτειακών Αρχών, σκοπός των οποίων είναι η σταύρωση και η εξαφάνιση της κανονικής Εκκλησίας στην Ουκρανία. Τοιουτοτρόπως, ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως φέρει προσωπική ευθύνη για την οργάνωση των διώξεων των πιστών της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Εκφράζοντας τη στερεά πεποίθηση ότι οι πύλες Άδου δεν θα υπερσχύσουν επί της Εκκλησίας του Χριστού (Ματθ. 16.18), όπως δεν υπερίσχυσαν παλαιότερα ούτε οι πλέον απηνείς διώξεις, ότι οι ορθόδοξοι χριστιανοί της Ουκρανίας με ανδρεία και επιμονή θα αντιμετωπίσουν τις νέες επικείμενες δοκιμασίες και θα αντεπεξέλθουν σε αυτές με τη δύναμη του ἀγαπήσαντος ἡμᾶς Χριστού (Ρωμ. 8.37), καλούμε όλο το πλήρωμα της οικουμενικής Ορθοδοξίας να εντείνουν τις

δεήσεις τους υπέρ της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, που τελεί ἐν τῇ θλίψει... διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ἀποκ. 1.9).

Ἀπευθύνουμε ἐκκλήση στις διεθνείς οργανώσεις προστασίας των ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων να ἀντιδράσουν ἀμεσα καὶ ἀντικειμενικά στις κραυγαλέες διώξεις των πιστῶν στην Ουκρανία.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/92123/>